

Recht. 14, 1-20 - preek - NGKE - 26-1-2020

Simson, inspirerend! - bevestiging ambtsdragers

Inspirerend rolmodel

Stel je voor dat de Simson de held van je kind wordt.

Zou je dan daar blij mee zijn?

“Mam, als ze lelijk over onze kerk praten,
dan stamp ik ze toch gewoon in elkaar?”

Tja, als je kinderen een voorbeeld aan Simson gaan nemen,
dan ben je daar toch niet blij mee.

Want eerlijk is eerlijk,

Simson is toch een beetje de Badr Hari van het Oude Testament.

Voor wie Badr niet kent.

Vorige maand kon je het bijna niet ontgaan.

-al heb je helemaal niets met vechtsport-

het gevecht tussen de kickboksers Badr Hari en Rico Verhoeven.

Het werd het gevecht van de eeuw genoemd.

Badr is voor geweldpleging veroordeeld.

Maar toch is hij ongekend populair.

Naar die wedstrijd keken maar liefst 3,5 miljoen mensen.

In de voorbeschouwingen hoorde je zo op het oog heel lieve meisjes,
verklaren dat ze het liefst zouden willen dat Badr zou winnen.

Je zou toch niet willen dat je kind een voorbeeld aan Badr neemt.

Simson is zoals Badr.

In een boze bui slaat hij zo 30 mannen dood.

Later nog eens 1000.

Hij heeft de ene affaire na de andere.

Toch is hij nu ook nog heel populair, denk ik.

Veel mensen die de bijbel niet zo kennen,
weten wel iets van Simson (Samson).

't Is zelfs een merk.

Zo'n macho spreekt veel mensen tot de verbeelding.

Want in onze tijd houden we wel van rebelse figuren die hun eigen weg
gaan.

Maar Simson lijkt me nu niet echt een inspirerend rolmodel voor een
christen.

En toch durf ik de stelling wel aan,

dat hij een inspiratie is:

voor Hans

en ook voor ons.

Ambtsdrager

Simson was te vergelijken met een ambtsdrager.

Zijn geschiedenis sluit af met:

‘Twintig jaar lang had hij Israël geleid’ (16,31)

Hij was één van de rechters.

Dat was iemand die leiding gaf in de gemeenschap.

Leiding in de strijd en in de rechtspraak.

Hij was ook een geroepene.

Zijn leven begint met een bijzondere aankondiging van een engel aan zijn moeder (13,3).

Tot dan toe onvruchtbaar zou ze toch nog een zoon krijgen, was de boodschap die kreeg.

Een bijzonder kind.

Hij was vanaf zijn conceptie aan God gewijd.

Hij was vanaf de eerste celdeling een Nazireeër.
Bijzondere mensen die Nazireeërs.
Je herkende hen van een afstand aan hun lange haren.
Ze dronken geen wijn of andere alcoholische drank.
Ja ze mochten zelfs geen druiven eten.
Kwamen nooit op begrafenissen,
zelfs niet van hun dierbaarste familie.
Want ze mochten niet in de buurt van een dood lichaam komen.
Simson was een geroepen leidinggevende zoals een ambtsdrager,
maar hij was toegewijd aan de Heer Jahweh als een heilig godsman.
Van de eerst celdeling af aan.
Vóór zijn geboorte moest zijn moeder zich zelfs al aan de regels
houden.
Da's veel specialer toegewijd dan een ambtsdrager.

De status van deze heilige Simson -zo zou je hem kunnen noemen; hij was immers speciaal apart gezet voor God- herkende je zodra zijn haar begon te groeien.

Stel je voor dat wij als ambtsdragers zo speciaal toegewijd waren. Van afstand herkenbaar aan onze kapsels.

Rolmodel (2)

Je mag het dan aan zijn uiterlijk zien dat hij een speciaal mens is. In zijn gedrag is daar niets van te merken.

Daar is niets heiligs aan.

Dat staat zelfs op gespannen voet met zijn status als Nazireeër.

Wat hij doet kan helemaal niet.

Eenmaal opgegroeid wil hij een Filistijns (= ongelovig) meisje.

Dat ging toen recht tegen de geboden van de Heer in.

De protesten van zijn ouders neemt hij niet serieus (5e gebod).

Hij schraapt de honing uit het leeuwenkadaver.
Maar hij mocht als Nazireeër helemaal niet bij een dood lichaam komen.
Hij weet dat ook want hij zegt er niets over tegen zijn ouders.
Maar hij schaamt zich er ook weer niet zo voor,
want hij maakt er er raadsel van voor zijn Filistijnse bruiloftsgasten.
Ik denk dat er op dat feest stevig gedronken is,
zo vlak bij de wijngaarden van Timna!
En als hij bedrogen wordt vermoordt hij in een boze bui dertig
willekeurige Filistijnen uit een naburige stad.
Als je doorleest merk je dat Simson een wraakzuchtig mens is.
Wat verschilt hij daarin nu van de Filistijnen?
Hij lijkt meer een nakomeling van Kain, zoals Lamech, dan een kind van
Set, met zijn woeste uitspraak:
*16' Met een ezelskaak
heb ik hun botten gekraakt.*

*Met een ezelskaak
heb ik er duizend geraakt!' (H. 15).*

Een macho is hij, veel meer dan een heilige.

Hij bezoekt een hoer in Gaza.

Dat brengt hem ook nog weer in de problemen.

Hij leert er niet van en begint iets met Delila.

Een vrouw bij wie geld voor liefde gaat.

Als een blinde dwaas loopt hij in haar val.

Dat kost hem voor altijd zijn zicht.

Twintig jaar lang heeft hij Israël geleid (16,31).

Je vraagt je af hoe ze dat in Israël vonden.

Hij was een woeste krijger,

maar moreel was hij het spoor he-le-maal kwijt.

Als hij het al ooit gevolgd had.

Hij doet in de verste verte niet aan een wetsgetrouwe Jood denken.

Eigenlijk veel meer aan een Filistijnse heiden in zijn levensstijl.

Bepaald geen rolmodel voor de rest van het volk.

Je vraag je af hoe de Israëlitische ouders van toen dat aan hun kinderen uitgelegd hebben?

“Wat Simson mag, mag jij niet hoor!”

Hoe zo inspirerend, Hans?

Inspirerend!

En toch is deze geschiedenis inspirerend.

Niet in het morele voorbeeld van Simson.

Al voelen we ons soms best aangesproken door zo'n vrijbouter,

Maar je weet gewoon dat het absoluut niet is wat de Heer wil.

Toen niet en nu ook niet.

In de brief aan Timoteüs lees je wat de standaard moet zijn:

2 Een opziener moet onberispelijk zijn. Hij kan slechts de man van één vrouw zijn en hij moet sober, bezonnen, gematigd, gastvrij en een goede leraar zijn. 3 Hij mag niet te veel drinken of driftig zijn, maar hij moet vredelievend en vriendelijk zijn, en niet geldzuchtig. 4 Hij moet zijn huisgezin goed leiden en op een waardige manier gezag over zijn kinderen uitoefenen. 5 Als iemand geen leiding kan geven aan zijn huisgezin, hoe zou hij dan voor de gemeente van God kunnen zorgen?

Misschien hoorde je het lijstje, Hans, en dacht je:

‘nou ik hoop maar dan ik dit haal.’

‘Ik ben geen heilige.’

Wie is hier goed genoeg voor!

Ja de Heer legt de lat hoog voor ons,

Aan die standaard zien we wat Hij wil dat we zullen zijn.

Maar in het leven van Simson zie je dat de Heer ons toch hoe dan ook kan gebruiken.

Zoals we zijn.

Niet om ons zo te laten, daarvoor houdt Hij te veel van ons.

Wel door ons mee te nemen in de richting van die standaard.

Onze zwakke punten zullen zich echt laten zien in het werk voor de Heer.

Maar de Heer zal met zijn kracht komen en ons sterk genoeg maken.

Dat hebben we niet van onszelf, maar van Hem.

Lichamelijk en geestelijk.

“Juist als ik zwak ben, ben ik sterk in de kracht van mijn Heer.”

En door de kracht van Gods Geest kun je toch, Hans.

Kunnen wij het toch, broer en zussen, als we Hem maar toe laten.

Je hoeft geen geestelijke krachtpatser te zijn om voor de Heer aan te werk te mogen.

Hoe sterk Simson ook was, een geestelijke krachtpatser was hij niet. Maar de Heer gebruikte zelfs de zwakte van Simson om de Filistijnen ongelooflijk hard te raken.

Hij versloeg hen op hun eigen terrein, dat van de woeste krachtpatsers. Dat van de macho's die denken dat ze alles kunnen maken.

De Heer maakte van Simson voor hen een vijand die nog erger was dan zij zelf.

Simsons optreden sprak een taal die zij maar al te goed begrepen. Die van woeste kracht en geweld.

En dat laat zien hoe goed de Heer die Filistijnen door had.

Hij wist precies hoe Hij hen aan moest spreken.

En reken maar dat zij de boodschap begrepen:

Israël's God is sterker dan onze goden.

De Geest maakte Simson ongelooflijk sterk.

Je leest steeds dat de Geest hem grijpt en Hem met woest geweld op de Filistijnen stort.

Lichamelijk kon niemand tegen Hem op.

En moreel?

Ja, moreel was hij erg zwak,

Eerst was er niets van de invloed van de Geest te merken.

Maar toch als Simson eindelijk de gevolgen van zijn geestelijke blindheid moet dragen en ook echt blind wordt.

En hij voor altijd visueel gehandicapt is,
zie je dat hij geestelijk sterker wordt.

En aan het einde van zijn leven lezen we voor het eerst een gebed van Simson waarin hij om hulp vraagt:

‘Heer mijn God denk toch aan mij.’ (16,28)

En dan brengt hij de Filistijnen nog eens een enorme slag toe.

Zo gebruikte de Heer Simson toch.

Hans, juist door de kracht die de Geest Hem gaf,
en juist hoe de Heer zelfs zijn zwakte gebruikte,
is Simson toch een inspirerend voorbeeld.

Voor alle gewone mensen
en voor alle gewone kerkenraden.

De Heer is niet alleen Heer binnen de kerk,
maar de Heer van de wereld.

Hij snapt die wereld heel goed.

En Hij zal je door zijn Geest voor je taak precies dat geven,
wat er nu nodig is.

Hij weet wat er nodig is, reken maar.

Hij weet ook wat jij nodig hebt.

Broers en zussen wij kunnen aan het werk,
want de Geest maakt ons ongelooflijk sterk.

Amen.

© Wieb Dijksterhuis, 26 januari 2020